

ære sin Formue til de fattige, men man kan komme det saa nær som muligt ved at hindre, at han har noget lønnet Hverv i noget privat Forretningsforetagende. Det var det, vi gjorde, og jeg tror, det vil vise sig, at det har været et Initiativ, der vil bære store Frugter for Fremtiden. Jeg ved meget vel, at for de allerflestes Vedkommende, baade af den ene og den anden Regering, vil det være ganske uskyldigt, om der haves et saadant Hverv ved Siden af Ministerstillingen, men der er nu en Gang ingen anden Vej her end at skære skarpt igennem med et saadant Krav, thi begynder man først at diskutere, om det er mere eller mindre uskyldigt, vil man let komme til at pardonere hinanden og, inden man ved et Ord deraf, være dybt inde i en fordærlig Sammenfletning af Ministerstillingen med privat Erhvervsvirksomhed. Derfor var det rigtigt, som det Ministerium, jeg stod i Spidsen for, som Ministeriet Holstein og som det nuværende Ministerium gjorde, at slaa fast, at dette skal være helt udelukket. Ønskeligt var det ogsaa i høj Grad, om man kunde hindre, at Embedsmændene vare knyttede til privat Erhvervsvirksomhed som lønnede Stillinger i Bestyrelser o. l. Men det forekommer mig, at jeg af den Maade, hvorpaa den højtærede Konseilspræsident omtalte denne Sag, kunde skønne, at ogsaa han er klar over de store Vanskeligheder ved en meget drakonisk Fremgangsmaade. Kravet gør sig i første Række gældende, selvfølgelig — forekommer det mig — hos Dommerne og Centraladministrationens Embedsmænd, men man maa ikke glemme, hvad de sidste angaar, at de private Stillinger, de have med at gøre, ere de i sin Tid gaaede ind i med vedkommende Ministers Samtykke, og det forekommer mig, at der maa tages med nogen Lempe paa dette Forhold for efterhaanden at faa det afløst, idet det ikke er let for den ene Minister fuldstændig at annullere Tilladelser, der ere givne af Forgængerens; nogen Solidaritet er der altid i den Art Forhold. Men det skulde glæde mig, om det kunde lykkes den højtærede Regering at komme videre frem ad denne Vej, end vi ere komne, skønt der ogsaa i vor Tid er sket ikke saa lidt i Retning af at formindske denne uheldige Sammenblanding, navnlig derved, at der gennemgaaende i de forskellige Ministerier ikke er givet Tilladelse til en ny Etablering af denne Art Forhold og virket hen til, naar det kunde ske i Mindelighed, at afvikle saa meget af de gamle Forhold som muligt. Men det skulde

glæde mig meget, om der kunde findes en praktisk Form for en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg for mit Vedkommende, og det samme kan jeg sige paa mange andres Vegne her i Tinget, skal være fuldstændig villig til at medvirke dertil.

Saa er der Spørgsmaalet om Embeder og lignende offentlige Stillinger, der gives til Politikere. Det er et endnu vanskeligere Spørgsmaal at lovgive om. Man maa ikke glemme, hvad der staar bagved, maa- ske i endnu højere Grad her end for Embedsmændene, nemlig at man vil risikere at gaa Glip af en hel Del endog meget gode Kræfter derved. Det er jo i Forvejen ikke saa forfærdeligt tillokkende at være Politiker, at man nok tør antage, at det for en Embedsmand eller Mænd, der ønske at blive det, eller som ønske at opnaa et eller andet lønnet offentligt Hverv — det er jo en ganske ærlig Sag, vedkommende kan jo være i høj Grad kvalificeret dertil — maaske vil være en væsentlig afgørende Grund foruden de mange andre, der kunne være til ikke at ønske at tage mod Valg til nogen lovgivende Forsamling, at han derved afskærer sig fra at opnaa andre Embeder eller Avancement eller lønnede offentlige Hverv; dette maa man tage vel i Betragtning, og det er en af de store Vanskeligheder. Men, som sagt, det er meget godt, at vi faa dette Spørgsmaal til Overvejelse og faa undersøgt, hvorvidt der kan skabes en praktisk og forstandig Lovgivning paa dette Omraade.

Man har bebrejdet mig meget min Besættelse af Stillingen som administrerende Direktør i Hypotekbanken med det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup). Det ærede Medlem har selv været noget inde paa Spørgsmaalet, og jeg skal blot føje nogle ganske faa Bemærkninger dertil. For det første den, at efter min bedste Overbevisning er det ærede Medlem kvalificeret til denne Stilling. Der kan være Sider af den Virksomhed, som det ærede Medlem selvfølgelig er mindre kvalificeret til, end en uddannet Bankmand vilde være, men der er andre Sider af den, som det ærede Medlem er langt mere kvalificeret til, f. Eks. hele det store betydningsfulde Arbejde, som nu er det langt overvejende, med Tiendeaflysningen, ligesom jeg tillægger det overordentlig Vægt, at det ærede Medlem staar udenfor alle Børs- og Bankkoterier, hvilket uddannede Bankmænd vanskeligt kunne gøre, ligesom jeg lægger Vægt paa, at det ærede Medlem gennem mangeaarig Virksomhed